

Vydání
2/2023

RYBNÍČEK

ČASOPIS DOMOVA U RYBNÍKA

3. ŘÍJNA 2023

www.domovurybnika.cz

Obsah

Úvodní slovo.....	2
Setkání aktivizačních pracovníků	3
Střípky ze sociálního úseku	6
Pověst o Bílé paní z Víceměřic	9
Domov se zvláštním režimem	12
Cukrovka – strašák, který nedá mnohým spát.....	15
Chráněné bydlení	18
Až zase pokvetou	19
Děni v Domově pro osoby se zdravotním postižením	21
Narozeniny v Domově pro seniory	23
Ekonomický úsek.....	24
Rekreace Ostružná	27
Vzpomínka.....	29

Úvodní slovo

Vážení čtenáři,

velice rychle se nám blíží nejočekávanější období v roce, Vánoce. Čas, kdy nás vše nutí přemýšlet nad tím, jaký ten rok vlastně byl a kam se náš život ubírá. Důležité ovšem je umět se i na chvíli zastavit a zpomalit. Nehonit se za nákupy dárků, nepřehánět to s vánočním úklidem a zbytečně se nestresovat v práci. Musíme myslet i trochu na sebe a užívat si pohodové chvíle v kruhu rodiny. O tom přece Vánoce jsou. A přesně takové pohodové Vánoce prožíté ve zdraví, obklopeni těmi nejmilovanějšími, Vám ze srdce přejeme. A samozřejmě přejeme vše nejlepší do nového roku. Také nám dovoluňte poděkovat všem našim zaměstnancům za odvedenou práci v tomto roce a těšíme se na spolupráci v roce příštím.

Domov u rybníka Víceměřice

Setkání aktivizačních pracovníků

Dne 8. 11. 2023 se v košíkářské dílně Domova u rybníka ve Víceměřicích konalo setkání sekce aktivizačních pracovníků domovů pro seniory a domovů pro osoby se zdravotním postižením. Setkání se zúčastnilo 33 pracovníků ze 17 - ti organizací Olomouckého kraje.

V 9 hodin proběhlo zahájení sekce a představení aktivizačních pracovníků, kteří měli pro hosty připraveny workshopy.

Dva ze čtyř workshopů byly zaměřeny na zpracování aktuálních přírodnin a sušiny. První z nich byl veden paní Marií Buriánkovou, ta představila aranžování mnoha přírodnin na aranžovací mřížky, pletené vázičky a jiné, které nám vyrobili uživatelé Domova pro osoby se zdravotním postižením společně

s aktivizačními pracovníky v naší košíkářské dílně. Pracovalo se s aranžovací hmotou, sušenými slunečnicemi a dalšími materiály.

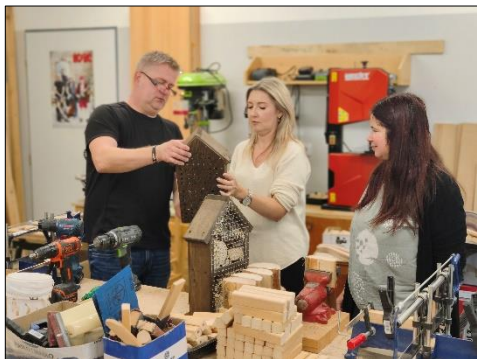
Druhý workshop byl veden paní Kateřinou Snídalovou a Adélou Formánkovou, zde se pracovalo se suchými květinami - smilek, statice, nevěstin závoj atd., které vypěstovala paní zahradnice. V dřevařské

dílně pan Martin Žoch společně s uživateli DOZP připravil vyřezávané domečky ze starých desek. Domečky se dekorovaly kytičkou ze sušených květin,

provázky, kůrou, šiškami atd. Lze je také ozdobit chvojím, vánočními přízdobami a světýlky. Tato dekorace se dá použít na dozdobení interiéru na okna i stoly. Musím zde vyzdvihnout velkou kreativitu zúčastněných, každý výrobek byl jiný a krásně dozdobený. Výroba těchto dekorací může být použita v aktivizační činnosti uživatelů, kde si procvičí jemnou motoriku a zavzpomínají, jak se pracuje na zahrádce.

Třetí workshop byl veden paní Janou Klvačovou a Martinem Žochem. Přichystali si hmyzí hotely, které pan Žoch

vyrobil v dřevařské dílně společně s uživateli DOZP. Hotely se plnily šiškami, dřevitou vlnou, kousky dřívěk a dalším přírodním materiálem, který je vhodný k úkrytu různého hmyzu. Tyto hotely se dají vyrobit v

různých velikostech. Menší, které jsou vhodné k umístění na stromy, balkony a parapety. Tak i velké, které jsou krásnými solitéry například u našeho nového pavilonu DZR.

Poslední tedy čtvrtý workshop se týkal tkaní koberečků a podsedáků, jejichž výroba má v našem Domově hlubokou historii.

Po workshopové části mohli účastníci sekce navštívit Chráněné bydlení, kde se vyrábí keramika a také byla možnost koupě výrobků v prodejně organizace. V odpolední části proběhla prohlídka nového pavilonu

Domova se zvláštním režimem a jeho okolí. Ve 14 hodin bylo setkání ukončeno.

Tato setkání jsou velkým přínosem pro všechny zúčastněné. Probíhá vzájemná výměna zkušeností z jiných zařízení sociálních služeb.

*Vít Fialka
PR a kontakt s veřejností*

Střípky ze sociálního úseku

Dne 20. 6. 2023 byl slavnostně předán pavilon Domova se zvláštním režimem, který byl spojen se Dnem otevřených dveří. Tímto skončila práce investora - Obce Víceměřice a začala práce sociálního úseku, a potažmo navazujících spolupracovníků. Mravenčí práce nás všech začala. Samozřejmě, že žádostí na obsazení bylo velice mnoho, některé několik měsíců ležely v evidenci. Z obrovského množství telefonátů a osobních setkání jsme mohli uspokojit jen několik zájemců. Důvodem byla neochota žadatelů

aktualizovat svou žádost, v mnoha případech žádost rovnou rušili z různých důvodů. Nastaly a stále probíhají hromadné

výjezdy k žadatelům. Najezdili jsme stovky kilometrů, proběhly desítky rozhovorů a jednání s žadateli. Až do onoho očekávaného dne, 11. září 2023, kdy byl zahájen provoz nového pavilonu Domova se zvláštním režimem. Postupně se začaly uskutečňovat nástupy prvních uživatelů. Takové množství nástupů asi nemělo v našem kraji obdoby. Pracujeme jako správný kolektiv. Kdo má ruce a nohy tak dělá vše co je potřeba. Všichni bez omezení rutinní práce se zapojovali do zajištění co nejlepšího obsazení novými uživateli.

Na první den v měsíci říjnu připadá každoročně Mezinárodní den seniorů. Mezinárodní den seniorů se poprvé konal 1. října 1991. Svátek se slaví zvyšováním povědomí o problémech, které mají vliv na seniory, jako je stárnutí či zneužívání seniorů. Je to i připomínka toho, jaký kus životní cesty senioři ušli, kolik dobrého a užitečného v životě dokázali.

Na Mezinárodní den seniorů navazuje Týden sociálních služeb ČR, který vyhláší Asociace poskytovatelů sociálních služeb ČR. V letošním roce připadl na 2. až 8. října 2023. K této příležitosti 3. října 2023 Domov u rybníka Víceměřice pořádal Den otevřených dveří.

I přes vytížení, které sebou nesla výše zmíněná práce, nám nedalo tento den zorganizovat, abychom jako každý rok, ukázali veřejnosti naši práci a seznámili návštěvníky s celým naším Domovem. V průběhu tohoto krásného dne jsme se také

pochlubili další novinkou Domova. Slavnostně jsme z rukou pana starosty převzali do užívání dodávkový elektromobil pro příjemnější cesty uživatelům. Při slunečním svitu, který v tento den panoval, se vyjímal bílá barva nové dodávky, kterou jsme již nutně potřebovali. Bude to důstojný dopravní prostředek a v tom nejmodernějším provedení. V průběhu těchto hektických dnů jsme se zase přesvědčili, že celý náš kolektiv táhne za jeden provaz a jsme schopni se vzájemně nahradit, podpořit a pomoci i v krizových situacích. A bodejť ne, když je součástí našeho kolektivu riziková inženýrka. Naše kvalitní a náročná práce se na veřejnost projevuje jako samozřejmost. Znakem dobrého vedení

a organizace práce je, že náročné vypadá jako jednoduché.

Přejeme krásné prožití vánočních svátků prožité s těmi nejbližšími.

kolektiv sociálního úseku

Pověst o Bílé paní z Víceměřic

Tak jako každoročně, tak i letos se připravujeme na kouzelné období adventu a s ním spojených vánočních svátků. Jistě mi dáte za pravdu, že tento čas má sváteční a kouzelnou atmosféru, je plný zázraků a nevysvětlitelných zvláštností. Tak jako mají zámky a hrady své pověsti, tak i zámecké prostory Domova u rybníka ve Víceměřicích se netají místní pověstí o Bílé paní. Podle pamětníků jsou známy dvě verze pověsti.

První verze vypráví o bohaté a lakotné kněžně, která na zámku panovala. Vymýšlela na poddané nové daně a povinnosti, celý kraj se před ní třásl. Když zemřela, začaly se prý na zámku dít podivné věci. V komnatách a na chodbách se zjevovala bílá žena s hůlkou a svazkem klíčů u pasu. Někdy chodívala v šatech černých, na hlavě mívala starý čepec s pštrosími péry. Procházela celým zámkem, ťukala hůlkou o dlažbu a žalostně naříkala. Nejčastěji ji prý vídal ponocný před půlnocí, ale jakmile odtroubil půlnoc, bílá žena najednou zmizela. To trvalo dlouhý čas.

Jednou ponocný zase uslyšel kroky a šustot šatů. Spatřil bílou postavu v hedvábných šatech až po zem, bledý obličej a ruce složené na prsou. Dívala se na něj tak smutně, že si nakonec dodal odvahy a zeptal se jí: „Paní, co se vám stalo? Jak bych vám mohl pomoci?“ Bílá paní řekla prosebným hlasem: „Pomůžeš mi

jen tenkrát, když celý můj majetek rozdáš chudým. Na nich jsem to všechno nalakotila.“ Jak si přála, tak jí to ponocný slíbil a také tak učinil. Od té doby se na víceměřickém zámku Bílá paní prý už vícekrát neukázala.

Druhá verze vypráví o ženě, která měla zámek zdědit. Její duch prý stále bloudí zámkem, pláče a hledá testament ukrytý kdesi pod podlahou.

Už tehdy, kdy vévodkyně Marie Alžběta kupovala zámek od rytířů ze Žalkovic, byly vidět mokré kouty a zdi uvnitř zámku. Ale jelikož panstvo v zámku přebývalo jen několik dní v roce, nikdo tomu nevěnoval pozornost. Jednou před příjezdem panstva, sotva si kdo vzpomene, vyběhla služebná Markéta po schodech do prvního poschodí a na konci chodby zahlédla starou shrbenou ženu v dlouhých tmavých sametových šatech, v pase a na rukávcích stříbrem vyšívaných. V ruce hůl a na hlavě prapodivný staromódní baret s pavím pérem a závojíčkem přes obličej. Stařena vzala svazek klíčů, které měla u pasu zavěšené a po odemknutí zmizela v písařově kanceláři. Bylo slyšet, jak něco hledá v listinách a knihách, přehazuje a vzdychá, jako by jí něco těžkého trápilo. Když se vyšourala na chodbu, Markéta se osmělila a optala se jí: „Hledáte někoho velkomožná paní...?“ Šlechtična s sebou trhla, zle se na děvče podívala a zmizela mezi závěsy. Druhý den, když přijelo panstvo, byla zámecká zeď tak mokrá, že to nešlo přehlédnout. Mezi služebnictvem se šušovalo, že ponocný co zámek hlídal, slyšel v těchto místech pláč a vzlykání.

Bílá paní? A že byla v tmavých šatech, co na tom. Roky ubíhaly, majitelky víceměřického zámku – Marie Terezie, Leopoldina, Eleonora i služebnictvo se měnilo, ale duch Bílé paní v zámku přebýval dál.

Na svátek svatého Víta v červnu, mohlo to být tak hodinu před půlnocí zahlédl strážný zámku světlo na chodbě, podivné ťukání, jako by se někdo pohyboval o hůlce. Světlo zhaslo a byly slyšet jen šouravé kroky a obrysy tmavé postavy s kloboučkem a pavím perem. Bílá paní. Přišla až k mokvající stěně a začala vzlykat a plakat. Strážný i přes veliký strach se osmělil a stařenku oslovil: „Jestli dobro řídí tvé kroky, vítej u nás, urozená paní. Jestli však zlo je tvým vládcem, nechť pohltí tě noc.“ „Čím je zloba nás mrtvých proti zlobě lidské“, odpověděla plačtivým hlasem.

„Ublížil-li ti kdys člověk, dosti bylo slz, aby byla smyta vina“, osměloval se strážný a byla v něm malá dušička. „Některou křivdu v slzách neutopíš, i kdyby jich oči celé vyplakaly. Křivdu, které se dopustili proti tobě tví nejbližší.“ A pokračovala: „Můj otec mi odkázal kdysi tento zámek, měla jsem tu být jeho paní. Mí sourozenci dychtili po penězích, pravé listiny vzali, falešné podstrčili a rychle zámek prodali. Bránila jsem se, ale zavřeli mě v jedné zámecké místnosti, kde jsem časem žalem zemřela.“ „Nemám klidu ani v hrobě. Čas od času se probouzím a hledám pravou otcovu závěť. Už 300 let pláču na tomto místě.“ Po těch slovech se pomaloučku rozpouštěla ve tmě a v louži vyplakaných slz. Od té doby se už nikdy neobjevila. Strážný byl tou událostí tak zaskočen, že začal pochybovat, jestli se mu to všechno jen nezdálo. Inu, člověk někdy nevěří ani sám sobě. Stěnu zámku, která byla promáčená zbourali a od základů novou postavili.

Ale tímto pověst rozhodně nekončí. I po častých opravách vnitřních prostorů zámecké budovy se čas od času objeví z nevysvětlitelných důvodů mokré stěny a stropy. I když si to vysvětluje každý po svém, jsou věci mezi nebem a zemí, které nám zůstávají stále utajeny. Dáte mi jistě zapravdu, že pověst o Bílé paní z Víceměřic, ať už v jakékoli verzi, je nejen historicky zajímavá, ale i svým obsahem krásně tajemná. Přeji všem krásné vánoční svátky.

*Mgr. Bc. Markéta Pučánová, DiS., MBA
vedoucí Domova seniorů, zástupce ředitele*

Domov se zvláštním režimem

Vážení čtenáři,

jako každý rok, tak i letošní nebyl výjimkou a událo se v něm spoustu zajímavých věcí. Ale určitě se shodneme na tom, že největší událostí tohoto roku bylo otevření nové budovy pro 36 uživatelů, Domova se zvláštním

režimem. S otevřením nové budovy bylo, je a myslím si, že ještě nějakou chvíli bude hodně starostí.

Do nového prostředí k nám zavítalo mnoho nových tváří ať už uživatelů, tak i zaměstnanců. Nejen, že uživatelé si budou v naší organizaci a na nové budově zvykat, ale nesmíme zapomínat i na náš nepostradatelný personál, bez kterého bychom to mohli rovnou zabalit. V kuchyni se bude připravovat o 36 jídel navíc, v prádelně se bude prát o 36 povlečení a osobních věcí navíc, zdravotní úsek bude muset dbát o 36 zdravotních stavů navíc a mohla bych dále pokračovat.

Dovolte mi v kostce shrnout začátky po předání nové budovy. Začal koloběh nákupů a zajišťování všeho potřebného pro běžný chod Domova. Vstřícnost některých kolegů mi

samozřejmě vlila adrenalin do žil. Nákupy od záclon, povlečení, dek a jiných drobných, ale velmi důležitých věcí až po poslední lžičku byl opravdu náročný. Můžete namítnout, že v dnešní době je všeho dostatek a jednodušá cesta nákupů přes internet, to přeci není nic těžkého, ale opak je pravdou. Nebyl vždy na skladě námi požadovaný počet kusů nebo metrů záclon a závěsů, kterou

jsme potřebovali. Neustálé měření, přeměřování a kombinování dalo opravdu zabrat. Až jsme si mysleli, že jsme z nejhoršího

venku, přišlo znovu přeměrování, šití záclon a závěsů, instalování garnyží a dalších dokončovacích prací. Nápady některých mých mladších kolegů jsou opravdu

úžasné. Měli určitou vizi, jak uživatelům zpříjemnit chvíle strávené v našem Domově. Sami vytvořili, naaranžovali a nafotili nádherné fotografie, které si dovolím říci, nám návštěvy a rodinní příslušníci velmi obdivují. A proto bych chtěla touto cestou poděkovat všem pracovníkům a každému, který se nějakým způsobem podílel na dokončení nové budovy, mnohdy i ve svém osobním volnu. Věřím, že jsou mezi námi pracovníci, kteří si tyhle chvíle užili a i přes zlé jazyky plné záště a závidosti se

nenechají odradit od dalších cílů. Máme toho ještě dost před sebou, ale s dobrou partou lidí, jde všechno líp. Bez Vás by den otevřených dveří a pozitivní ohlas na něj nebyl možný. Patří Vám velké DĚKUJI.

Samozřejmě bych i ráda poděkovala nejen stávajícím pracovníkům, ale i novým pracovníkům, kteří se budou muset popasovat s pravidly našeho Domova a s kolegy z jiných služeb. Tedy ještě jednou moc děkuji.

Je tomu dva roky, co se u nás koplo do země. A podívejte, najednou tu stojí v celé své kráse se svojí noblesou i chybami nová budova, ve které se budou za necelý měsíc slavit Vánoce. Doufám, že to budou svátky klidu, míru a pohodové atmosféry. Ale jak jsem psala předtím, myslím, že nás čeká ještě hodně starostí.

Jsou to právě Vánoce, u kterých by se člověk měl trochu pozastavit a dopřát nejen našim uživatelům, ale i sobě trochu klidu. Proto mi také dovoluňte Vám všem, co tento článek čtete, popřát ničím nerušené a pohodové Vánoce. A ať všichni vykročíme do následujícího roku 2024 pravou nohou a s úsměvem.

*Jindřiška Kouřilová
vedoucí Domova se zvláštním režimem*

Cukrovka – strašák, který nedá mnohým spát

Diabetes mellitus, zkráceně DM, lidově označovaný jako cukrovka, patří v současné době k velmi závažným civilizačním chorobám. U nás v Domově máme momentálně 47 diabetiků, z toho 14 závislých na inzulínu a u některých bohužel denně řešíme nějaké komplikace spojené s cukrovkou. Většinou

výběrem nevhodné stravy, nedodržováním diety spojené s „mlsáním“. Doufám, že tento krátký článek přispěje alespoň k zamyšlení.

Nejprve si povíme, proč a jak cukrovka vlastně vzniká?

Cukrovka vzniká v důsledku nedostatečné produkce nebo nedostatečného využití hormonu inzulínu. Normální glykémie u zdravého člověka se pohybuje mezi 4 – 6 mmol/l. Je-li nalačno hodnota vyšší než 7 mmol/l při dvou po sobě jdoucích odběrech krve, hovoříme o cukrovce. Hladiny mezi 6 a 7 mmol/l jsou přechodné a takové nemocné je třeba pečlivě sledovat.

A i když cukrovku nelze zcela vyléčit, je možné její stav velmi účinně korigovat, a to až na úroveň, kdy pacient nemusí dlouhá léta vliv nemoci ani zdravotní komplikace s cukrovkou spojené nijak pociťovat.

Úspěšná terapie diabetu stojí na třech pilířích: inzulín, dieta a fyzická aktivita. Přičemž inzulín a fyzická aktivita glykémii snižují, proti tomu jídlo a hormony glykémii zvyšují. Při neodhadnutí poměru „inzulín – jídlo - pohyb“ nastane výkyv glykémie z normy, což má za následek jednu z akutních komplikací diabetu.

Mezi akutní komplikace diabetu patří hypoglykémie a hyperglykémie, se kterými se u nás setkáváme poměrně často.

V souvislosti s cukrovkou jste možná zaslechli výraz hypoglykémie, což je nízká hladina cukru v krvi. Lehkou hypoglykémii pacienti poznají podle toho, že ji doprovází neklid, pocení, třes a bušení srdce. Tyto glykémie jsou poměrně časté, u

diabetiků se vyskytují 2krát až 3krát týdně. Je proto vhodné, aby měl pacient u sebe vždy něco sladkého, například bonbón nebo sáček cukru.

A hyperglykémie? Hyperglykémie je tedy zvýšená hladina cukru v krvi. Tu pacient pozná podle několika typických příznaků. Mezi ty nejčastější patří:

- nadměrná žízeň,
- nadměrné močení,
- noční močení,
- únava až malátnost
- dech páchnoucí po acetonu.

Prevence vzniku cukrovky spočívá hlavně ve zdravém životním stylu. Důležitá je vyvážená strava, která je bohatá na vitamíny a minerály. Dieta je zaměřená na množství sacharidů na den. Základem je rozdělit si jídlo do více porcí denně, nejméně do třech (snídaně, oběd, večeře), dále zařadit malé svačiny, popř. druhou večeři dle množství sacharidů v dietě. Pijte dostatečné množství nekalorických tekutin (voda, čaj, minerálky bez příchutě). Je vhodné, abyste omezili, popř. vyloučili živočišné tuky (máslo, sádlo, tučná masa a masné výrobky, tučné mléčné výrobky). Tuky přispívají k přibírání na hmotnosti, a tím vzniká riziko zhoršení kompenzace diabetu. Velkou roli hraje také

dostatek pohybu. Důležité jsou rovněž pravidelné kontroly u diabetologa, které zajišťujeme individuálně. Prosíme proto, nepodceňujte toto onemocnění.

*Daniela Dostálíková
vedoucí zdravotního úseku*

Chráněné bydlení

Od září si obyvatelé Chráněného bydlení po domluvě se svým zaměstnavatelem Bull meat Nezamyslice upravili délku pracovní doby. Nyní mají více prostoru věnovat se volnočasovým aktivitám, kroužkům, zálibám a také aktivizačním činnostem v Domově. Uživatelé navštěvující košíkářské a tkalcovské dílny se pravidelně účastní prezentačních akcí v okolních vesnicích, kde předvádí své dovednosti. Pan Jaroslav Pata a pan Josef Vlček, pilně trénují ve sportovním kroužku a 10. - 12. listopadu reprezentovali Domov u rybníka v Národním turnaji ve stolním tenise ve Dvoře Králové, odkud si přivezli dvě zlaté a jednu bronzovou medaili. Uživatelé se již těší na tradiční Kateřinskou zábavu, na které se setkají se svými kamarádkami z Klentnice a Lednice, pro které mají již připravené dárky. Slunečné podzimní dny obyvatelé Chráněného bydlení využívali ke sběru ořechů, aby byl dostatek času na blížící se pečení vánočního cukroví. V adventním čase se chystáme společně navštívit vánoční trhy v Brně a Olomouci, nasát vánoční atmosféru, ochutnat punč a dokoupit vánoční dárky.

*Petra Moravcová, Pavla Horáková
Chráněné bydlení*

Až zase pokvetou

V uplynulém období došlo v Domově k opravám a úpravám exteriérových prostor, kdy bylo cílem zpříjemnit oddychový čas uživatelů strávený venku. Zaměřili jsme se především na opravy chodníků a vytvoření nových míst pro oddych a volný čas, kdy budeme v tomto trendu pravděpodobně pokračovat i v dalším roce, protože nic není hotovo. Pořád je zde co dělat, vytvářet a nasávat nové podněty, brát si z nich příklad

a pak nechat chvíli plynout čas, aby na závěr stanulo dílo, jehož výsledkem bude radost ostatních. Neříkám, že pokaždé se všechno povede úplně dokonale a je potřeba čelit i

vlivům, které celé dílo spoluutváří. Ať už je to počasí, ukecaný zahradník a nebo bagrista, který zrovna „něco“ překopl, všechno se stejně později stane zrajícím útvarem do jednoho vzkvétajícího celku, protože jednoznačně nejhorší je, když se neděje nic.

Na přilehlých plochách v Domově tedy vznikla nová zeleň a výsadba se rozrostla o nové druhy rostlin. Přibyli zde dlouhé linie živých plotů tvořené bobkovišni a chodníky lemující se levandulí. Nádvoří na jaře rozjasní hvozdíky a čechravy, které dotváří

prostředí spolu s ploty z dlouhých trav ozdobnice. V parku před Domovem seniorů budou nově vzniklou plochu pro odpočinek zdobit květy bergénií, srdcovek a denivek. Při průchodu parkem se pak můžete pokochat keři rododendronů a pivoňek. Nesmím zapomenout však ani na plochu za novým pavilonem se službou zvláštního režimu, kde nové travnaté ploše dominuje hmyzí hotel s výsadbou levandulí a komulí tzv. motýlích keřů s možností posezení v altánu.

Není to však pouhá radost, co květy a rostliny přináší. Je to mnohem víc. Můžeme je vnímat všemi smysly, můžeme je cítit a sáhnout si na ně. Pozorovat, jak se rodí a jak spějí k zániku. Dokonale nám připomínají koloběh života a tak trochu nás nutí k zastavení v uspěchaných dnech, kdy zapomínáme sami zpomalit a zastavit se, abychom jenom na okamžik vnímali tu přítomnost vůní, různobarevnost květů a jejich samotnou rozmanitost. Doufám proto, že až zase pokvetou, mnozí neodolají a vydají se za nimi. Budou jejich každodenní malou jiskrou, která rozzáří všechny jejich dny, všední i ty sváteční.

*Jan Kubiček
vedoucí provozního úseku*

Dění v Domově pro osoby se zdravotním postižením

Vážení čtenáři,

dovolte mi seznámit vás s děním v DOZP za druhé pololetí roku 2023.

V červenci a srpnu uživatelé navštěvovali koupaliště, cukrárny, jezdili na výlety po památkách, hradech a zámcích nebo relaxovali v přírodě. V rámci dřevařské dílny uživatelé pod vedením pana Žocha opravili a natřeli dřevěné ploty a lavičky, vyráběli hmyzí domečky a nádherně tím zkrášlili venkovní prostory v celém Domově. Jako poděkování za jejich práci jim

pan Žoch připravil výlet do Muzea letecké a pozemní techniky ve Vyškově. A pro velký úspěch musel vzít ještě tři další skupinky uživatelů, kteří se také chtěli podívat na zajímavé

exponáty. Uživatelé, které baví práce s hlinou, navštívili výstavu Floria v Kroměříži, kde si zakoupili květiny do truhlíků. Koncem srpna se konala doloupaná, kde si uživatelé, kteří pomáhali s

loupáním proutí, uvařili guláš, poseděli u kávy a pracovnice košíkářské dílny jim tímto poděkovali za jejich práci a úsilí. V září jsme uspořádali rekreaci v Ostružné v Jeseníkách, kam se moc rádi vracíme. V penzionu Anežka se o nás velmi dobře starali, uživatelé si užili bowling, pěší túry, sbírání hub nebo „grilovačky“. Stále jezdíme na kuželky, pravidelně nás navštěvují

pejscí v rámci canisterapie a pánové si rádi zahrají na hudební nástroje při muzikoterapii. Sportovci se účastnili turnaje v Boccie, který se konal ve Vincentinu ve Šternberku.

Co se týká oprav, tak na 6. oddělení, 7. oddělení a 9. oddělení proběhly opravy kuchyňských linek, dále se budou na 7. oddělení opravovat podlahy na pokojích uživatelů a také pracovní personálu. V plánu je i oprava koupelny a schodiště. Snažíme se vybudovat co nejpříjemnější prostředí, aby se u nás uživatelé, ale i pracovnice cítili co nejlépe.

Na závěr mi dovolu poděkovat všem zaměstnancům DOZP za skvělou spolupráci, které si velmi vážím, za jejich

spolehlivost, že skvěle zvládli náročný rok a doufám, že i nadále budeme držet při sobě a úspěšně se popereme se všemi nástrahami v novém roce.

Přeji všem krásné vánoční svátky plné štěstí, lásky a rodinné pohody a v novém roce pevné zdraví a hodně osobní spokojenosti.

*Blanka Novotná
vedoucí Domova pro osoby se zdravotním postižením*

Narozeniny v Domově pro seniory

V životě seniora nastane chvíle, kdy si najednou uvědomí, že se jeho život pomalu mění. Už pro něj není vše tak jednoduché, jak bývalo. Již nezvládá běžné denní činnosti, které zvládal dříve a nastává čas, kdy mu nezbývá, než odejít do

zařízení, kde mu mohou pomoci. Projde ne zrovna malým martýriem legislativy, šetřeními a najednou je v pobytové sociální službě. Sdílí pokoj s naprosto cizím spolubydlícím a během dne se o něj stará personál, který před tím nikdy neviděl. Jak se asi takový senior cítí? Co prožívá? Může všem těm okolo věřit? Bohužel musí, jelikož mu nic nezbývá.

Ne každý člověk je extrovertní osobou, která okamžitě dokáže navazovat kontakty s ostatními v novém prostředí. Období adaptace, tak jak se nazývá doba prvních tří měsíců od přijetí do zařízení, bývá pro převážnou většinu seniorů velikým životním zlomem. Mnozí si uvědomují, že je to poslední krůček před tím, než odejdou z tohoto světa zcela, jiní si tyto skutečnosti nechtějí nebo vlivem diagnózy ani nemohou uvědomovat. A možná je to i v dobře.

Ale i na sklonku života přicházejí dny, kdy v Domově pro seniory ve Víceměřicích se slaví překrásná životní jubilea. V letošním roce jsme oslavili u tří uživatelek 75. narozeniny, u jednoho uživatele krásných 80. let a u jedné uživatelky dokonce 90.let. Oslavenci dostali od organizace dort a květiny. Společné oslavy probíhaly na jednotlivých patrech společně s uživateli v kruhu pracovníků ve službě a vedoucí Domova pro seniory.

Všem jubilantům ještě jednou blahopřejeme.

*Mgr. Bc. Markéta Pučánová, DiS., MBA
vedoucí Domova seniorů, zástupce ředitele*

Ekonomický úsek

Vážené kolegyně, vážení kolegové,

ani jsme se nenadáli a konec roku už klepe na dveře. Pojdme se tedy podívat, jak jsme prožili ten letošní rok. Nebudu vás zatěžovat čísly, neboť těch je opravdu hodně a nikdo si je přesně nepamatuje. Tak jenom v kostce. Všichni víte, že pracujeme v příspěvkové organizaci, to znamená, že na konci roku se musí

náklady a výnosy rovnat. Takže hospodaříme s nulovým ziskem. Největší položku nákladů našeho rozpočtu tvoří mzdy a potraviny. Na druhé straně nejvíce výnosů tvoří dotace od Ministerstva práce a sociálních věcí, příjmy od uživatelů a zdravotních pojišťoven. O dotaci žádáme Olomoucký kraj

prostřednictvím jejich aplikace vždy na podzim předchozího roku a finance dostáváme koncem měsíce března. Dotaci pošle Olomoucký kraj na účet obce Víceměřice a ta nám ji přeposílá na účet organizace. První tři měsíce začátku roku jsou tedy pro nás vždy trošku „krušné“. Zadarmo vám nikdo nic nedá a platit se musí za vše. Naštěstí se ten letošní rok blíží ke konci a toto období máme už za sebou. První polovina roku je vždy o vyplňování různých statistik a výkazů, a to na Ministerstvo práce a sociálních věcí, Olomoucký kraj, Úřad práce, Statistický úřad a mnoho dalších. I s tímto se vypořádáváme každý rok. Následuje volnější červenec se srpnem a pak se hned vrháme do dalších úkolů. Podzim a konec roku bývá pokaždé dost hektický. Kontroluje se majetek organizace, dodělávají se účetní závěrky, chystají se inventury a vše se dopočítává do závěrečného konce. Tento rok byl navíc přelomový v oblasti majetku organizace, neboť nám obec Víceměřice předala do správy majetku novou budovu Domova se zvláštním režimem. Výstavba této budovy započala již v roce 2021 a v červnu proběhlo slavnostní předání. Od té doby se budova postupně zaplňuje novými uživateli. Zároveň s tím nám

obec předala elektromobil, který byl financován z dotačních titulů, stejně jako většina výstavby nové budovy. Přeji všem, ať ten konec roku zvládneme v pohodě a v klidu.

A teď trošku z jiného soudku. Jak jistě všichni víte, naše organizace má od roku 2021 tu čest mít předsednictví Ekonomické sekce Krajské organizace APSS ČR, z.s. Olomouckého kraje. V roce 2023 proběhlo již čtvrté a páté setkání této ekonomické sekce za hojně účasti ekonomů z různých zařízení. První setkání se uskutečnilo 16. 5. 2023 v Kongresovém sále na Krajském úřadě Olomouckého kraje. Setkání se zúčastnilo 49 osob, Ing. Andrea Hošáková (daňový poradce), Mgr. Bc. Zbyněk Vočka (vedoucí odboru sociálních věcí Olomouckého kraje), Mgr. Kamila Kubičková (vedoucí oddělení kontroly obcí a dotací Olomouckého kraje), Mgr. et Mgr. Jan Zelinka (referent oddělení plánování sociálních služeb Olomouckého kraje), Ing. Martina Bernátová (vedoucí oddělení financování sociálních služeb) a Mgr. Blanka Laboňová (předsedkyně krajských organizací APSS ČR Olomouckého kraj). Tým zkušených lektorů nás seznámil s připravovanou legislativou, aktuálními informacemi v oblasti účetnictví VÚJ, s nejčastějšími chybami při čerpání dotací, s významem a používáním aplikace KISSoS. Na druhém, dvoudenním setkání nás začátkem listopadu hostil hotel Allvet Drnovice. Zde byla taktéž hojná účast, a to 43 ekonomů, Ing. Andrea Hošáková (daňový poradce), Mgr. Bc. Zbyněk Vočka (vedoucí odboru sociálních věcí Olomouckého kraje). Zde proběhlo seznámení přítomných se změnami zákoníku práce, ochranou oznamovatelů, problematikou nenahrazování komerčních

služeb pečovatelskou službou, novým zákonem o účetnictví a s vybranými účetními případy v sociálních službách. Obě setkání provázela velmi živá diskuze a poděkování patří všem lektorům i zúčastněným. Podle ohlasů mých kolegů mohu soudit, že tato setkání byla prospěšná pro nás všechny a těšíme se na další akce v následujícím roce.

Samozřejmě letošní rok nebyl jen o setkávání se, ale byl i náročný po pracovní stránce. Nejdříve bych chtěla zavzpomínat na naši kolegyni paní Lenku Trněnou, která nám všem bude moc chybět. Dále bych chtěla poděkovat kolegyním na ekonomickém úseku za jejich celoroční přístup k práci a pracovní nasazení. Poděkování patří též kolegům a kolegyním z jiných úseků a Domovů organizace. Bez spolupráce všech by tato práce nebyla možná. Tímto přeji všem, ať se jim v jejich práci daří, vše mají v pořádku a konec roku se zvládne bez stresu a v klidné atmosféře.

*Ing. Pavla Václavíčková
vedoucí ekonomického úseku, zástupce ředitele*

Rekreace Ostružná

Ve dnech od 11. – 15. září 2023 proběhla v Ostružné každoroční rekreace uživatelů Domova pro osoby se zdravotním postižením. Ubytování bylo zajištěno v rodinném penzionu Anežka, manželů Balatkových.

Počasí v Jeseníkách nám po celou dobu pobytu přálo, proto jsme

tento pobyt zaměřili především na turistiku a sběr hub. Příjemnou procházkou lesem jsme čerpali energii a zdejší čistý vzduch. Podívali jsme se do Ski areálu Ramzová, vyšli jsme si kopec do Branné. Po tomto náročném výšlapu jsme si právem dopřáli zlatavé osvěžení v místním pivovaru a nechyběl ani tradiční bowling ve Skilandu Ostružná. Tento pobyt nebyl jen o turistice, ale také jsme mysleli na sportovní vyžití a zábavu. Ve večerních hodinách nechyběl táborák a následná diskotéka.

Ani jsme se nenadáli a týdenní pobyt utekl jako voda.

Uživatelům zůstali v paměti krásné vzpomínky a již nyní se všichni společně těšíme na další setkání s Balatkovými, kteří se o nás po celou dobu pobytu vzorně starali. Právem tak patří velké poděkování majitelům penzionu a všem zaměstnancům, kteří se podíleli na organizaci a zajištění rekreace.

*Martin Žoch, Marie Tomášková
aktivizační úsek, zdravotní úsek*

Vzpomínka

Vážení a milí,

ač se nám tyto řádky nepíší lehce a nemůžeme tomu stále uvěřit, opustil nás člověk, kterého budeme mít navždy v paměti. Ve svém srdci měla místo nejen pro své blízké, ale i pro ostatní.

Svojí prací žila a odváděla ji s velkým odhodláním a vůlí přes třicet let. Moc si vážíme úsilí, které vložila do práce pro naši organizaci. Pro mnoho svých kolegů byla inspirací a vzorem. Ztratili jsme jednu z nás a je nám to nesmírně líto, v našich srdcích zůstane navždy. Vzdáváme čest její památce.

Pozůstalé rodině a blízkým vyjadřujeme upřímnou soustrast. Nikdo z nás si nedokáže představit, jak těžkou životní zkouškou si blízcí prochází. Je to velká ztráta pro nás pro všechny.

MAMINKA

Maminko moje milovaná,
odešla jsi nám do nebe.
Srdce naše jsou rozdcená,
v myšlenkách jsme stále u tebe.
Tvůj úsměv zahřival u srdce,
dokázala jsi vždy poradit.
Teď s anděly kráčíš ruku v ruce,
tvou tvář už nemůžeme pohládit.
Tvé modré oči byly upřímné,
dávala jsi se na nás s bezmeznou
láskou.

Časem naši bolest ztupíme,
ale vždy byla tvá mateřská láska
krásnou.

Maminko moje milovaná,
odešla jsi velice brzy,
tvá láska nebyla filmovaná,
všichni roníme krokodýlí slzy.
Prolejeme hromadně potoky a
řeky slz,
že tvou krásnou tvář už
neuvídíme.

Srdce naše je bolestí zlomené
skrz na skrz,
tvé pohlazení na tváři již
necítíme.

Měj se tam nahoře maminko
krásně,
jednou se tam shledáme,
svíť nám na naší cestě životem
jasně,
v příštím životě si popovídáme.
Miluji tě maminko.

dcera Michaela

BOLEST V SRDCI

Srdce naše pukají bolestí,
nevíme, jak tu hroznou bolest unést.
Maminka nás navždy opustila,
není léku, co by bolest otupila.
Měla srdce plné laskavosti a lásky,
už nikdy nepohladíme tvé světlé vlásky.
Tvůj krásný smích již neuslyšíme,
tiché vzlyky nijak neutišíme.
Nikdy nám už nedáš mateřskou radu,
teď máš před sebou nebeskou zahradu.
Nyní již kráčíš s anděly,
asi tě volali, své písňě pěli.
Hroznou bolest v srdcích máme
a s úctou a láskou na Tebe vzpomínáme.

*S láskou a úctou
dcery a vnuci*

Se svolením rodiny.

PODĚKOVÁNÍ PATŘÍ VŠEM, KTEŘÍ SE PODÍLELI NA TOMTO VYDÁNÍ ZPRAVODAJE RYBNÍČEK

Domov u rybníka Víceměřice,

příspěvková organizace

Víceměřice 32

798 26 Víceměřice

+420 582 305 244, info@domovurybnika.cz

www.domovurybnika.cz

Korekce textu:

Ing. Pavla Václavíčková

Grafika a obsahové složení:

Vít Fialka

Tisk:

Jan Pospíšil, ATRIUM, Prostějov

Uveřejněné fotografie v tomto vydání časopisu byly pořízeny s písemným souhlasem dotčených osob.

**Za uvedené články si odpovídají autoři sami a nemusí se
vždy ztotožňovat s názory ostatních.**